

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2019. évi március hó 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és 2 társa** ellen indított büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 19.B.39/2017/72. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

I.rendű vádlott kábítószerrel kapcsolatos cselekményét kábítószer birtoklása büntettének (Btk. 178.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (2) bekezdés c) pont) minősíti.

II.rendű vádlottal szemben 27.500 (huszonhétézer-ötszáz) forintra, míg **III.rendű vádlottal** szemben 36.900 (harminchatezer-kilencszáz) forintra vagyonelkobzást rendel el.

A Pécsi Törvényszéken Bj.96/2017. szám alatt nyilvántartott és 16. sorszám alatt őrzött 1 db iPhone típusú mobiltelefont I.rendű vádlottnak kiadni rendeli.

I.rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 1.646.313 (egymillió-hatszáznegyvenhatezer-háromszáztizenhárom) forint, a vádlottakat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összege helyesen 14.240 (tizennégyezer-kettőszáznegyven) forint, míg az államot terhelő bűnügyi költség helyesen 234.756 (kettőszázharminnégyezer-hétszázötvenhat) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a tárgyalási napok felsorolásából mellőzi a 2017. június 29. napjára történő utalást.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I.rendű vádlott által a 2018. évi június hó 28. napjától a 2019. évi március hó 5. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt továbbmenően beszámítja.

Kötelezi **II. rendű vádlott** vádlottat 30.000 (harmincezer) forint, **III.rendű vádlott** III. r. vádlottat 30.000 (harmincezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás

A Pécsi Törvényszék a 2018. június 28-án kihirdetett 19.B.39/2017/72. számú ítéletével I.rendű vádlott büntetőjogi felelősségét a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176.§ (1) bekezdésének III. fordulatóban meghatározott és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének kísérletében, valamint a Btk. 184.§ (1) bekezdésének IV. fordulatóban meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettében állapította meg. Ezért az I. r. vádlottat halmazati büntetésül 7 év 6 hónap szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. A szabadságvesztésbe beszámította a 2015. évi november hó 20. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt. I.rendű vádlottal szemben 4.136.500 forint, 325 euró, valamint 11 svájci frank erejéig vagyonekbobzását rendelt el.

II. rendű vádlott és **III.rendű vádlottak** büntetőjogi felelősségét a Btk. 184.§ (1) bekezdésének IV. fordulatóban meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettében állapította meg. Ezért **II. rendű vádlott** vádlottat, mint visszaesőt 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra, míg **III.rendű vádlottat** 2 év 8 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát mindkét vádlott vonatkozásában börtönben határozta meg. Megállapította, hogy **II. rendű vádlott** legkorábban a szabadságvesztés háromnegyed részének, míg **III.rendű vádlott** legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének letöltését követő naptól bocsátható feltételes szabadságra. **II. rendű vádlott** vádlott esetében a Szekszárdi Járásbíróság 12.B.297/2012/27. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap, **III.rendű vádlott** vonatkozásában a Battonyai Járásbíróság 5.B.48/2013/10. számú ítéletével kiszabott 1 év és a Győri Járásbíróság B.326/2014/11. számú ítéletével kiszabott 6 hónap szabadságvesztés végrehajtását elrendelte.

Emellett az elsőfokú bíróság rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.rendű vádlott enyhítés, míg védője az új pszichoaktív anyaggal való visszaélés büntette alóli felmentése, a kábítószerrel kapcsolatos cselekménynek eltérő minősítése, valamint a vagyonekbobzás mellőzése végett fellebbezett.

II. rendű vádlott a vádtól eltérő minősítés és enyhítés, védője enyhítés, míg

III.rendű vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen volt képviselője útján a I.rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség mérséklésére, egyebekben - a tényállás és a jogi indokolás kisebb mértékű helyesbítése mellett - az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A vádlottak és védőik a nyilvános ülésen jogorvoslati nyilatkozatukkal egyező tartalommal szólaltak fel.

Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően, 2018. évi július hó 1. napján hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.), melynek rendelkezéseit a Be. 868.§ (1) bekezdése értelmében - bizonyos kivételekkel - a hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell. Hangsúlyozandó azonban, hogy a Be. 870.§ (1) bekezdése alapján a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt a Be. másként szabályozza.

Ennek megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel sérelmezett ítéletét a Be. 590.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a Be. 590.§ (2) bekezdése értelmében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve - a Be. 590.§ (7) bekezdése szerint - az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.

Az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges minden bizonyítékot beszerezett, melyek okszerű és logikailag helyes mérlegelésével túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, amely azonban a Be. 592.§ (2) bekezdésének c) és d) pontjai alapján - a vádlottak előéleti adatai, a kábítószer, illetve az új pszichoaktív anyagok tiszta hatóanyag-tartalma, valamint a bűncselekmények elkövetéséből származó vagyoni mértéke tekintetében - kiegészítésre és helyesbítésre szorult.

A másodfokú bíróság ezért a Be. 593.§ (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel a tényállást - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

1) A vádlottak előélete körében:

II. rendű vádlottnak az elsőfokú ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében rögzített, 1./

szám alatti elítélése során kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés próbaideje 2015. évi január hó 23. napján telt el, míg a 4. oldal első bekezdésében rögzített, 2./ szám alatti elítélés során kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés próbaideje 2016. évi március hó 17. napján telt volna el eredményesen.

II. rendű vádlott a Btk. 459.§ (1) bekezdésének 31. pontja szerinti visszaeső, miután korábban szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték - elsőfokú ítélet 4. oldal 4./ pont alatti elítélés -, és a büntetés kitöltésétől a jelen ügyben elbírált bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el.

III.rendű vádlottnak az elsőfokú ítélet 5. oldalán 1./ szám alatt rögzített elítélése során kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2015. évi június hó 24. napján, míg a 2./ szám alatti elítélése során kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2016. évi január hó 26. napján telt volna el eredményesen.

A fenti kiegészítést **II. rendű** és **III.rendű vádlottak** előéletére vonatkozó adatok hiányos rögzítése indokolta. A felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alapján lehet ugyanis megalapozottan állást foglalni a végrehajtás elrendelése kérdésében. Elmulasztotta az elsőfokú bíróság **II. rendű vádlott** vádlott visszaesői minőségének a megállapítását is, amit ugyancsak pótolni kellett.

2) A történeti tényállás körében

- Az ítélet 1./ tényállási pontjában rögzített elkövetési időt *a 2015. január 1-jétől 2015. október végéig terjedő időszakban* állapítja meg.

A pontosítást az tette szükségessé, hogy a vád tárgyává tett AMB-FUBINACA és MDMB-FUBINACA ugyanis csupán 2015. január 1-jétől minősülnek új pszichoaktív anyagoknak, ezért az ezt megelőző időszak az elbírálás szempontjából irreleváns.

Az 1./ tényállási pontot azzal egészíti ki, hogy *a II. r. és a III. r. vádlottak tanú I részére legalább 22 gramm új pszichoaktív anyagot értékesítettek, melynek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 0,22 gramm. E cselekményükkel II. rendű és III.rendű vádlottak fejenként 11.000 forintba tettek szert.*

A kiegészítést az tette szükségessé, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az új pszichoaktív anyagok, illetve a kábítószeres mennyisége, illetve azok tiszta hatóanyag-tartalma körében részben pontatlan, részben hiányos. A nyomozás során lefoglalt kábítószeres, valamint a vádlottak által értékesített új pszichoaktív anyagok tiszta hatóanyag-tartalmának megállapítását nem, vagy helytelenül végezte el a törvényszék. Ugyancsak nem állapította meg a törvényszék, hogy a vádlottak a kábítószer, illetve új pszichoaktív anyag értékesítéséből milyen bevételhez jutottak.

A tényállás kiegészítése körében a másodfokú bíróság az alábbiak kiemelését látja szükségesnek.

Következetes az ítélkezési gyakorlat abban, ha objektív adatok alapján nem lehet megállapítani a vádlott által megszerzett kábítószer vagy új pszichoaktív anyag mennyiségét és hatóanyag-tartalmát, akkor azt becslés útján kell megtenni. A hatóanyag-tartalom megállapítása ebben az esetben nem vegyészszakértői, hanem bírósági feladat (BH2005. 246.). Ennek alapján a bíróságnak a Bűnügyi Szakértői- és Kutatóintézetben és a regionális kábítószer-vizsgáló laboratóriumokban vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmának alakulásáról közzétett táblázatban foglalt értékek alapján kell becsléssel kiszámítani az elkövetők által értékesített, és a nyomozó hatóság által le nem foglalt új pszichoaktív anyagok hatóanyag-tartalmát. Ezt a másodfokú bíróság az alábbiak szerint végezte el:

Az új pszichoaktív anyagok átlagos hatóanyag-tartalma a fentebb hivatkozott táblázat adatai szerint 2015. évben 1-10 tömegszázalék közé esett, így a másodfokú bíróság a Be. 7.§ (4) bekezdésében foglaltakat szem előtt tartva - a vádlottakra kedvezőbb - 1%-ot fogadta el. A vádlottak és a tanúk vallomásaiból, valamint az ügy összes körülményéből azt lehetett megállapítani, hogy a vádlottak az új pszichoaktív anyag 1 grammját 1.000 forintért értékesítették. Ez alól csupán a tényállás 5./ pontjában foglalt cselekmény képez kivételt, mivel ott kétséget kizáróan az volt megállapítható, hogy az új pszichoaktív szer 1 grammja 700 forintért cserélt gazdát.

A fentiekre tekintettel egészítette ki a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállásának 1./ pontjában írtakat a II. r. és III. r. vádlottak által a 2015. év elejétől október végéig terjedő 44 hét alatt értékesített új pszichoaktív anyag mennyiségével, tiszta hatóanyag-tartalmával és az érte kapott pénz összegével.

A kifejtettek képezték az ítéleti tényállás alábbiakban felsorolt, további pontjaira vonatkozó kiegészítéseket is.

- Az ítélet 2./ tényállási pontja: **II. rendű és III.rendű vádlottak tanú 2 részére legalább 33 gramm új pszichoaktív anyagot értékesítettek, melynek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 0,33 gramm; I.rendű vádlott legalább 5 gramm új pszichoaktív anyagot adott el tanú 2 részére, melynek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 0,05 gramm volt. E cselekményükkel II. rendű és III.rendű vádlottak személyenként 16.500 forinttal, míg I.rendű vádlott 5.000 forinttal gazdagodott.**
- Az ítélet 3./ tényállási pontja: **III.rendű vádlott tanú 3 részére legalább 2,5 gramm új pszichoaktív anyagot értékesített, melynek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 0,025 gramm volt. III.rendű vádlott ezáltal 2.500 forintra tett szert.**
- Az ítélet 4./ tényállási pontja: **II. rendű és II.rendű vádlottak tanú 4 részére legalább 2 gramm új pszichoaktív anyagot értékesítettek, melynek tiszta**

*hatóanyag-tartalma legalább 0,02 gramm volt. **II. rendű vádlott** és **III.rendű vádlott** ezáltal fejenként 1.000 forinttal gazdagodott.*

- *Az ítélet 5./ tényállási pontja: **III.rendű vádlott** tanú 5 részére legalább 35 gramm új pszichoaktív anyagot értékesített, melynek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 0,35 gramm volt. **I.rendű vádlott** tanú 5 részére 3 gramm új pszichoaktív anyagot adott el, melynek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 0,03 gramm volt. E cselekményével **III.rendű vádlott** 4.900 forintra tett szert, míg **I.rendű vádlott** nem jutott anyagi előnyhöz.*
- *Az ítélet 6./ tényállási pontja: **III.rendű vádlott** tanú 7 részére legalább 1 gramm új pszichoaktív anyagot értékesített, melynek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 0,01 gramm volt. Ezáltal **III.rendű vádlott** 1.000 forintot szerzett.*
- *Az ítélet 7./ tényállási pontja: **I.rendű vádlott tanú8** részére legalább 1 gramm új pszichoaktív anyagot értékesített, melynek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 0,01 gramm volt. Ezzel **I.rendű vádlott** 1.000 forinttal gazdagodott.*

*Összességében megállapítható - és a másodfokú bíróság a tényállást ezzel is kiegészíti-, hogy a tényállás 1-7./ pontjaiban írtak szerint **I.rendű vádlott** legalább 0,09 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú új pszichoaktív szert értékesített, melyből összesen 6.000 forint bevétele származott; **II. rendű és III.rendű vádlottak** közösen legalább 0,57 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú, míg **III.rendű vádlott** külön legalább 0,385 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú új pszichoaktív szert értékesített a tanúk részére, mely csekély mennyiségnek minősül. E cselekményéből **II. rendű vádlott** vádlottnak összesen 27.500 forint, míg **III.rendű vádlottnak** 36.900 forint bevétele származott.*

- *Az ítélet 8. oldalának első bekezdését mellőzi, és azt a jogi indokolás részének tekinti.*

Az ítéleti tényállás egyéb vonatkozásban is helyesbítésére szorult, mert az elsőfokú bíróság a kábítószer-, illetve az új pszichoaktív anyag tiszta hatóanyag-tartalmára vonatkozóan az igazságügyi vegyészszakértő által keretszámokban megállapított értékeket átvette a tényállásába. A nyomozás során lefoglalt kábítószer, illetve pszichotrop anyag összetételének meghatározása a Be. 188.§ (1) bekezdése alapján igazságügyi vegyészszakértő igénybevételevel, kémiai vizsgálati módszerek alapján történik. A műszaki berendezések általánosan elfogadott mérési pontatlanságaira visszavezethetően a kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmának megállapítására ún. keretszámok megadásával történik olyképpen, hogy az eljáró szakértő a még elfogadható és lehetséges szélső értékeket adja meg.

A Be. 7.§ (4) bekezdése értelmében a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. E rendelkezés helyes értelmezéséből következően a

szakértő által +/- értékben, gramm vagy százalék feltüntetésével megadott adatok közül mindenkor a legalacsonyabb eredményt indokolt figyelembe venni és a tényállásban megállapítani.

Amint arra a másodfokú bíróság a fentiekben már utalt, a kábítószer hatóanyag-tartalmának becslés útján történő meghatározására kizárólag abban az esetben kerülhet sor, ha a kábítószer nem került lefoglalásra. Ebből következően amennyiben a kábítószer vagy az új pszichoaktív anyagot lefoglalták és az igazságügyi szakértőnek vizsgálatra átadták, a szakértő becslés útján nem határozhatja meg annak hatóanyag-tartalmát.

Mindezek előrebocsátásával a másodfokú bíróság a lefoglalt kábítószer, illetőleg új pszichoaktív szerek mennyiségére és hatóanyag-tartalmára vonatkozóan a tényállást az alábbiak szerint helyesbíti:

- Mellőzi az ítélet 8. oldalának második és harmadik bekezdéseit, egyben megállapítja, hogy **II. rendű** és **III. rendű vádlottaktól lefoglalt új pszichoaktív anyagok AMB-FUBINACA-t és MDMA-FUBINACA-t tartalmaztak, melyek tiszta hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg.**
- Az ítélet 11. oldalának a táblázatot követő harmadik bekezdésében szereplő *amfetamin-bázis mennyisége - helyesen - legalább 0,0816 gramm, mely a különösen jelentős mennyiség alsó határának 0,08 %-a.*
- Az ítélet 11. oldalának a táblázatot követő negyedik bekezdésében az *alfa-PVP-bázis mennyisége összesen legalább 141,55 gramm, mely a különösen jelentős mennyiség alsó határának 141,55%-a; egyben a 9.1. sorszámmal jelölt bűnjel kábítószer mennyiségére vonatkozó megállapítást mellőzi.*
- Az ítélet 11. oldal ötödik bekezdésében a *pentedron-bázis mennyisége összesen legalább 10,779 gramm, mely a különösen jelentős mennyiség alsó határának 13,47%-a; egyben a 9.2. sorszámmal jelölt bűnjel kábítószer mennyiségére vonatkozó megállapítást mellőzi.*
- Az ítélet 11. oldal második és hatodik, valamint a 12. oldal első, harmadik és nyolcadik bekezdéseit a tényállásból mellőzi, és azokat a jogi indokolás részének tekinti.
- Az ítélet 12. oldal 2. és 4. bekezdéseit mellőzi.
- Az ítélet 12. oldal ötödik bekezdésének második mondatában a *I. rendű vádlottól lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma összességében a különösen jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak - helyesen - legalább 155,1%-a.*
- Az ítélet 12. oldal kilencedik bekezdésének első mondatát azzal egészíti ki, hogy

a I.rendű vádlottól lefoglalt új pszichoaktív anyag mennyisége 312 gramm volt, mely összességében a csekély mennyiség felső határát meghaladja, annak legalább 3120 %-a. A kilencedik bekezdés 2. és 3. mondatát mellőzi.

- Mellőzi továbbá a másodfokú bíróság a kábítószer csekély, illetve jelentős mennyiségére történő megállapításokat is.

A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás immár mentes a Be. 592.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól; az teljes egészében felderített; iratellenes vagy téves ténybeli megállapítást nem tartalmaz. E tényállás a vádlottak védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul. A tényállás ekként a Be. 593.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú bírósági eljárásban is irányadó volt.

A bizonyítékok értékelése köréből a másodfokú bíróság az alábbiakat kívánja kiemelni.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény rendelkezésének megfelelően folytatta le. Az ennek során feltárt és mérlegelési körébe vont bizonyítékokat megfelelően értékelte, számot adva ténymegállapításairól, különösen a vádlotti védekezések elutasításának okairól.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlottak részbeni - a kábítószerek és az új pszichoaktív anyagok birtoklására vonatkozó - beismerő vallomása mellett a tanúk nyomozás során tett, egymással egybehangzó, a vádlottakat következetesen terhelő vallomásaira alapította. Az ugyan megállapítható volt, hogy a tanúk a bírósági eljárás során vallomásaikat a vádlottak érdekében, különösen I.rendű vádlott javára módosították, azonban ennek elfogadható okát nem tudták adni. Ekként helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a tanúk nyomozás során tett nyilatkozatait fogadta el.

E személyi bizonyítékokat támasztották alá minden tekintetben a lefoglalt kábítószerek, illetve új pszichoaktív anyagok vizsgálatával kapcsolatos igazságügyi vegyészszakértői és orvosszakértői vélemények is. A vádlottak részbeni beismerő vallomását pedig kétséget kizáróan megerősítették a házkutatás eredményei is. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság bizonyítékok értékelése körében kialakított álláspontjával mindenben egyetértett.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlottak büntetőjogi felelősségére.

Az új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos bűncselekmény minősítése jogszerű, azonban a I.rendű vádlott terhére megállapított, kábítószerrel kapcsolatos

bűncselekmény minősítése nem felel meg a büntető anyagi jog szabályainak.

Az I. r. vádlott védőjének álláspontja szerint az új pszichoaktív anyaggal visszaélés vonatkozásában nem állapítható meg a bünszövetség fennállására. Erre figyelemmel I.rendű vádlott csak az új pszichoaktív anyag birtoklásáért vonható felelősségre, míg a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekménnyel kapcsolatban az I. r. vádlott büntetőjogi felelőssége kizárólag a kábítószer birtoklása körében vizsgálható.

A másodfokú bíróság e védői érvelést csak részben fogadta el.

Ami az új pszichoaktív anyaggal visszaélés kapcsán a bünszövetség megállapíthatóságát illeti, a másodfokú bíróság nem osztotta a védői álláspontot. **II. rendű és III.rendű vádlott** III. r. vádlottak ténybeli beismerő vallomására, valamint a tanúk vallomására is figyelemmel kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a II. r. és III. r. vádlottak I.rendű vádlottól szerezték be az általuk értékesített anyagokat, amely folyamatos kapcsolattartást, ekként pedig a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó előzetes megbeszélés megtörténtét feltételezi. Erre figyelemmel a bünszövetség létrejöttének valamennyi törvényi feltétele megvalósult, ekként annak megállapítására törvényesen került sor.

Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak e cselekményét a Btk. 184.§ (1) bekezdésének IV. fordulatóban meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének minősítette.

Nem értett egyet ugyanakkor az ítélőtábla a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény minősítésével.

Az irányadó tényállás szerint a kábítószer az I. r. vádlott ingatlanjaiban foglalták le, a forgalomba hozatal céljából történő átadást az I. r. vádlott bizonyíthatóan nem kezdte meg. Az I. r. vádlott a kábítószer értékesíteni kívánta, azonban nem állapítható meg, hogy a megszerzett kábítószer bárkinek is eladásra felkínálta vagy azt továbbadta volna, illetőleg az sem, hogy a továbbadás iránt bármilyen intézkedést tett volna.

Arra sem merült fel bizonyíték, hogy a lefoglalt kábítószer értékesítése érdekében az I. r. vádlott bármilyen további magatartást tanúsított volna. Ezáltal a terjesztői típusú elkövetési magatartás nem jutott kísérleti stádiumba, miután annak egyetlen tényállási eleme sem valósult meg. Tényállási elem hiányában a bűncselekmény előkészületi szakban maradt. Ekként tehát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban szereplő magatartás legfeljebb a forgalomba hozatal előkészületének minősülhet (BH2003. 182.).

A fenti eseti döntésben, illetve az 1/2007. Büntető jogegységi határozatban kifejtettek szerint önmagában a kábítószer - forgalomba hozatal céljából történő - előállítása,

megszerzése, birtoklása, raktározása vagy feldolgozása nem jelenti a forgalomba hozatal fogalmába tartozó magatartás tanúsítását, nem eredményez befejezett bűncselekményt. Ekként tehát az I. r. vádlott általi raktározás még nem tekinthető a forgalomba hozatal, illetve kereskedelem kísérletének. A forgalomba hozatal esetében a bűncselekmény kísérleti stádiuma pedig akkor valósulhat meg, ha a kábítószer átadása közben történik a tettenérés.

Az irányadó és következetes bírói gyakorlat szerint a kábítószer-kereskedelem büntettének megállapítása körében a forgalomba hozatal - miként a kereskedelem is - az azzal szükségszerűen együtt járó átadáson túlmenően több résztvevőenységből tevődhet össze: magában foglalhatja az eladók és a vevők felkutatását, a megállapodás megkötését, az áru tárolását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, egyeztetését, a szállítóeszközök és a kísérők biztosítását. Felöllelhet tehát minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer - akár további közbeékelődő személyek révén is - bekerüljön a kereskedelmi forgalomba. Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül egyszeri átadással történik. A forgalomba hozatallal történő elkövetési magatartás befejezetté akkor válik, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak lehetősége, hogy a kábítószerhez más, vagy mások is hozzájussanak (BH2002. 299.).

Az 1/2007. Büntető jogegységi határozat III. pontjának 3/a. pontja szerint a fogyasztói típusú elkövetési magatartás befejezett alakzatának megállapítása értelemszerűen kizárja a terjesztői típusú elkövetési magatartással megvalósuló bűncselekmény - enyhébb megítélésű - előkészületének megállapítását. Forgalomba hozatallal elkövetett bűncselekmény megállapítására kizárólag akkor van lehetőség, ha az eset egyéb körülményei alapján megállapítható, hogy e magatartás megkezdésére már sor került. (Hasonló jogi álláspontot foglalt el a Pécsi Ítéltábla Bf.I.53/2017/8. számú, illetve Bf.I.41/2018/9. számú ítéleteiben.)

Ilyen többletmagatartás jelen ügyben nem volt megállapítható.

Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság részéről a forgalmazói típusú elkövetési magatartás megállapítása és ennek okán I.rendű vádlott cselekményének kábítószer-kereskedelem kísérletekénti értékelése nem helytálló. Figyelemmel arra, hogy a I.rendű vádlottól lefoglalt kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma a különösen jelentős mennyiségének alsó határát meghaladja, annak legalább 155,1%-a, a másodfokú bíróság az I. r. vádlott cselekményét a Btk. 178.§ (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő, különösen jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer birtoklása büntettének minősítette.

A minősítés megváltozására figyelemmel I.rendű vádlott vonatkozásában a kiszabható

halmazati büntetési tételkeretet helyesen öt évtől huszonkettő év hat hónapig terjedő szabadságvesztés, melynek középértéke helyesen tizenhárom év és kilenc hónapi szabadságvesztés.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel, és azokat a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte. Mindezekre figyelemmel I.rendű vádlott esetében a szabadságvesztésnek az alsó határhoz közel történő meghatározása az enyhítő körülményekre is figyelemmel törvényes, az megfelelően szolgálja a büntetésnek a Btk. 79.§-ában meghatározott céljait.

Ugyanígy nem tekinthető eltúlzottnak **II. rendű** és **III.rendű vádlottak** esetében a megállapított szabadságvesztés figyelemmel arra is, hogy **II. rendű vádlott** visszaesőnek minősül.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a büntetés enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget, következésképpen a büntetés enyhítése végett előterjesztett jogorvoslati kérelmek nem voltak megalapozottak.

Egyetértett a másodfokú bíróság I.rendű vádlottal szemben a vagyoneklkobzás alkalmazásával. A védő érvelésével ellentétben ugyanis a másodfokú bíróság álláspontja szerint I.rendű vádlott védekezése nem volt alkalmas a Btk. 74/A.§ (2) bekezdés b) pontjában írt törvényi vélelem megdöntésére. Az I. r. vádlott az eljárás során különböző magyarázatot adott a tőle lefoglalt pénzeszközök eredetére vonatkozóan, melyet az eljárás során kihallgatott két tanú sem tudott minden tekintetben alátámasztani. Így az I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyoneklkobzás alkalmazására törvényesen került sor.

I.rendű vádlott védőjének ezt sérelmező fellebbezése ezért alaptalannak bizonyult.

A másodfokú bíróság - pótolva az elsőfokú bíróság mulasztását -, megállapította, hogy a II. r. és a III. r. vádlottak az új pszichoaktív anyagok értékesítésével mekkora bevételre tettek szert. A Btk. 74/A.§ (2) bekezdésének b) pontjában írt rendelkezés alapján nem mellőzhető erre az összegre vagyoneklkobzás alkalmazása a vádlottakkal szemben, ezért azt a másodfokú bíróság elrendelte.

Az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni a bűnjeljegyzék 16. sorszáma alatt nyilvántartott iPhone típusú mobiltelefonról, annak ellenére, hogy annak lefoglalását a nyomozó hatóság már megszüntette. Miután ez az eszköz a bűncselekménnyel nem hozható összefüggésbe, ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 321.§ (1) bekezdése alapján a lefoglalást szenvedő I.rendű vádlottnak rendelte kiadni.

Egyetértett az ítélőtábla azzal a fellebbviteli főügyészégi állásponttal, miszerint I.rendű vádlott nem kötelezhető a - a törvényszéki iratok között 67. sorszám alatt található - kiegészítő vegyészszakértői vélemény elkészítésével felmerült bűnügyi költség megfizetésére, mivel az nem szakértői hatáskörbe tartozó kérdést érintett. Ezért az I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét ennyivel csökkentette. Számítás hiba folytán tévesen került megállapításra az elsőfokú bíróság részéről a vádlottakat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összege, melyet a másodfokú bíróság 14.200 forintban állapított meg.

Az elsőfokú bíróságnak az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó egyéb rendelkezései törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogorvoslattal megtámadott ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján azzal hagyta helyben, hogy az ítélet bevezető részében feltüntetett tárgyalási határnapok közül a 2017. június 29. napjára történő utalást mellőzte, mivel a törvényszék ekkor érdemi tárgyalást nem tartott.

I.rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásába az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdései alapján továbbmenően beszámította.

A Be. 613.§ (1) bekezdése szerint kötelezte **II. rendű** és **III.rendű vádlottakat** a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Pécs, 2019. március 5.

Dr. Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró,
Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 19.B.39/2017/72. számú ítélete a Pécsi Ítélőtábla Bf.I.45/2018/11. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2019. évi március hó 5. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Pécs, 2019. március 5.

Dr. Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke